
Tevbeni ERTELEME! Son pişmanlık kıssası

Medinenin ileri gelenleri arasında Kays adında biri varmış. Peygamber Efendimiz Mekke'de onu görünce tıpkı diğerlerine yaptığı gibi onu da İslama davet etmiş. Kays, Hazreti Peygamberin davet ettiği şeyin hakikat olduğunun farkında idi. Ama bu davete icabet etmenin o günün şartlarında başına bir sürü dert almak anlamına geleceğini de biliyordu. Dedi ki:

"Ya Muhammed, sen beni bu yıl bırak. Ben bu sene düşünüyüm. Sonra senin yanına yine gelirim."

Gelin görün ki Kays ertesi yıl Mekkeye gelmedi. Daha doğrusu gelemedi. Çünkü Kays o yıl ölmüştü.

Peygamber Efendimiz buyurdular ki: "Erteleyenler helak oldu."

"Böbürlenip kibirlenen, fitnecilik yapan kimse olmayın; iyi, güzel şeylerin ticareti dışında ticaret eden de olmayın. Muhakkak ki, onlar amellerini geriye erteleyen / yarınca kimselerdir." (Müsned, 1/129; Bu hadis sahihtir. bk. Mecmau'z-Zevaid, 5/172).

Modern insanın hastalıklarından biri olan **erteleme**; nefis ile mücadele çabasındaki müminin de önemli bir problemi haline gelmiştir. Böylece basit bir iş, kurtulması gün geçtikçe zorlaşan, ağır bir sorun olur. Tıpkı, Hz. Mevlana'nın (ks) Mesnevi'sinde anlattığı gibi:

"Adamın biri yol kenarına diken ekmiş. Önceleri zararsız gibi görünen bu dikenler, zamanla gelip geçenleri rahatsız etmeye başlayınca, şikayetler çoğalmış. Fakat, adam bu şikayetleri duymamazlıktan gelmiş. Derken, Allah Teala'nın bir veli kulu gelip adama dikenleri sökmesini söylemiş. Adam da: 'Bir hayli gün var babacığım. Bugün olmazsa yarın; bir gün mutlaka o dikenleri sökeceğim.' demiş. Bunun üzerine Allah dostu, adama şöyle demiş: 'Hep yarın diyerek bu işi erteliyorsun. Fakat, bil ki günler geçtikçe o dikenler büyüyüp güçleniyor, sense güç kaybediyorsun. Dikenler gençleşiyor, sense giderek

ihhtiyarlıyorsun...'"

İşte, bizlerin işi de bunun gibidir. İşlemekte ısrar ettiğimiz günahlar, o adamın dikenlerine benziyor ki **'tövbe'** ipine sımsıkı sarılmadıkça, günah daha ısrarlı yerleşir hayatlarımıza...

Hep erteleriz bir şeyleri... Ve ne acıdır ki, fark etmeyiz asıl ertelediğimiz kendi hayatımız olduğunu! Kaç ana-baba vardır, evlatlarının dini eğitimini hep bir dahaki yazı erteleyen... Kaç genç kız örtünme işini okul sonrasına; kaç delikanlı namaza başlamayı bir başka cumaya erteleyen...

Bir ilmihal, bir itikat kitabı veya Kur'an öğrenmeyi erteleyenler, Allah Teala'nın rahmet kapısı olan sohbetleri bir daha ki haftaya erteleyenler...

Ey nefsim! Şeytanın seni yolundan alıkoymak için telkin ettiği her ne varsa ertele! Ama hayrı, güzelliği, Resul (asm)'ın ahlakı ile ahlaklanmayı, Rahman'a tabi olana tabi olmayı ve ille de kök salmış günahlarına tövbe etmeyi, sakın erteleyeyim deme!..

"Akıllı bir insan için her, gün yeni bir gündür." Hayat yaşadığımız andadır, her günün bünyesinde. Fakat bunu geç öğreniyoruz; hep yarın diyoruz. Çocuk, **"büyüdüğüm zaman"** der, büyük, **"evlenince"** der. Ve zaman gelip, geçer. Bu bağlamda Peygamberimizin (asm) **"Yarınlar helak oldu..."** buyurması ne kadar manidardır.

Bir gün gelecek, bizim için o günün yarını olmayacak... Gün, bugündür...